

Arrest

**nr. 60 777 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 3 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 februari 2011 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. CALLEWAERT, loco advocaat J. TIELEMAN, en van advocaat X, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 augustus 2009 dient de verzoekende partij een eerste asielaanvraag in. Op 6 april 2010 weigert het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 2 september 2010 met nummer 53 540 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 10 januari 2011 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Op 2 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A. G. (...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Syrië(Syrisch-Arabische Rep.)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 02.02.2011 (2)

Overwegende dat

betrokkene op 24.08.2009 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem op 06.04.2010 echter zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op 06.05.2010 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), waar op 06.09.2010 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 10.01.2011 een tweede asielaanvraag indiende, waarbij hij verklaart niet naar zijn land van herkomst te zijn teruggekeerd; betrokkene hierbij twee foto's en een DVD aanbrengt; hij hiermee wil aantonen dat hij wel degelijk politiek actief was in Syrië en aanwezig was op de viering van Newroz op 28.03.2009; hierbij kan opgemerkt worden dat betrokkene deze documenten reeds gedurende zijn vorige asielaanvraag had kunnen aanbrengen; betrokkene tevens attest van de PYD (afdeling Europa) dd. 07.10.2010 naar voren brengt, waarin bevestigd wordt dat hij politiek actief was bij de PYD in Syrië; dit attest echter een gesolliciteerd karakter heeft, aangezien het op vraag van betrokkene werd afgeleverd; betrokkene daarnaast ook verwijst naar zijn politieke betrokkenheid bij diverse politieke partijen in België; hij tevens een krant 'Yeni Özgür Politika' dd. 19.01.2011 aanbrengt, teneinde deze bewering te staven; hieromtrent dient gesteld te worden dat de politieke activiteiten van betrokkene in België reeds gedurende de vorige asielaanvraag van betrokkene beoordeeld werden; de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het daarbij niet aannemelijk achtte dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van de politieke activiteiten van betrokkene in België, aangezien betrokkene niet kon aantonen dat hij voor zijn vlucht naar België door de Syrische autoriteiten geviseerd werd, omwille van zijn politieke betrokkenheid bij de PYD; het voorleggen van voornoemd document deze appreciatie niet kan wijzigen; betrokkene verder ook verwijst naar het verblijfsstatuut dat zijn vriend M. E. (...) in Duitsland zou verkregen hebben; betrokkene immers stelt dat zijn problemen gerelateerd zijn aan de problemen van M. E. (...); hierbij dient opgemerkt te worden dat elk asielrelaas individueel onderzocht wordt en het bijgevolg geen zin heeft zich te beroepen op het verblijfsstatuut van anderen; betrokkene tenslotte ook stelt van M. E. (...) vernomen te hebben dat zijn vader door agenten van de politieke veiligheidsdienst in Syrië geviseerd wordt, sinds het vertrek van betrokkene uit Syrië; de agenten van de vader van betrokkene willen weten waarom betrokkene het land verlaten heeft; dat zij tevens op de hoogte zouden zijn van de politieke activiteiten van betrokkene in Europa tegen het Syrische regime; betrokkene deze bewering niet met enig begin van bewijs weet te staven, waardoor het ook louter een bewering blijft; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag bijgevolg geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij aan: *“machtsoverschrijding en schending van de formele en materiële motiveringsplicht wat een schending uitmaakt van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.”*

2.1.1 De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Artikel 51 /8 van de wet van 15.12.1980 stelt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

De minister of diens gemachtigde moet echter de asielaanvraag in aanmerking nemen indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, §3, 3° en §4, 3°, of 57/10.

Een beslissing om de verklaring niet in aanmerking te nemen is alleen vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er kan geen vordering tot schorsing tegen deze beslissing worden ingesteld."

De ratio legis van dit artikel blijkt uit de parlementaire werken. De wetgever wilde door middel van de invoering van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet vermijden dat personen de asielprocedure misbruiken teneinde hun verblijf te verlengen.

Zo staat in de Memorie van Toelichting van het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in artikel 79:

"door op korte termijn deze asielaanvragen te filteren kan voorkomen worden dat het nagestreefde voordeel gehaald wordt uit de oneigenlijke asielprocedure. Uiteraard heeft deze snelle filtrage slechts zin indien ook de beroepsprocedure geen oneigenlijke voordelen oplevert. Een automatisch schorsende werking verlenen aan de beroepsprocedure is strijdig met de door de Belgische overheid nagestreefde doelstelling om het misbruik van de asielprocedure te bemoedigen. Dit filtersysteem is ook niet nieuw in het Belgisch vreemdelingenrecht. Ook in artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 is reeds voorzien in de mogelijkheid om een asielprocedure niet in aanmerking te nemen (bij gebreke aan nieuwe elementen) en ook tegen deze beslissing is in beginsel slechts een annulatieberoep mogelijk."

Dezelfde redenering vinden we terug in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof in het arrest van 27 mei 2008 aangaande art. 51/8 Vreemdelingenwet waarin wordt verwezen naar de Memorie van Toelichting ten tijde van de vorige wijziging van de asielprocedure waarin we lezen:

«Le but est d'éviter qu'un étranger prolonge son séjour de façon artificielle par l'introduction d'une deuxième ou suivante demande, après qu'un examen clôturé avait prouvé qu'il n'entraîne pas en ligne de compte pour une reconnaissance en tant que réfugié. (...) Un refus conformément à l'article 50, alinéa 3, peut être considéré comme un refus d'examiner, une deuxième fois, une affaire avec les mêmes parties et ayant le même objet. (...) Le législateur a voulu éliminer une forme spécifique d'abus de procédure, qui consiste à multiplier des déclarations identiques. Dans ce but, il a exclu la demande de suspension auprès du Conseil d'Etat dans les cas où l'étranger.

a) a déjà fait auparavant une déclaration visant à se faire reconnaître comme réfugié qui n'a pas été prise en compte à l'issue d'une enquête; et

b) o eu la possibilité d'exercer toutes les voies de recours contre ce refus et, le cas échéant, de les mener à leur terme ; et

c) fait une déclaration identique sans avancer un quelconque élément nouveau.»

Vrij vertaald :

« Het is de bedoeling te vermijden dat een vreemdeling zijn verblijf op artificiële wijze verlengt door de indiening van een tweede of volgende aanvraag, nadat een afgesloten onderzoek heeft aangewezen dat hij niet in aanmerking kwam voor een erkenning als vluchteling. (...) Een weigering overeenkomstig artikel 50, alinea 3 kan beschouwd worden als een weigering om een tweede keer een zaak te onderzoeken met dezelfde partijen en hetzelfde voorwerp. (...) De wetgever heeft een specifieke vorm van proceduremisbruik willen vermijden die eruit bestaat veelvuldige identieke aanvragen te doen. Met dit doel heeft ze de vraag tot schorsing bij de Raad van State uitgesloten in de gevallen waarin de vreemdeling:

a) Reeds eerder een verklaring om als vluchteling erkend te worden heeft afgelegd die na een onderzoek niet in aanmerking werd genomen;

b) In de mogelijk was om alle rechtsmiddelen tegen deze weigering uit te oefenen, of in voorkomend geval ze uit te putten; en

c) Een identieke verklaring af te leggen zonder enig nieuw element voor te leggen."

In zijn arrest van 27 november 2002 pleitte de Raad van State voor een ruime interpretatie van het begrip "nieuwe gegevens", in casu werd een nieuw bewijs van een eerder voorgelegd relaas in eerste instantie niet aanvaard door DVZ als een "nieuw gegeven". De Raad van State stelt dat een nieuw bewijs van een vroegere situatie wel degelijk een nieuw gegeven kan uitmaken:

« Considérant, sur les deux branches réunies, que l'acte attaque constate expressément que la demanderesse "a déjà fait auparavant la même déclaration et qu'elle ne fournit pas de nouveaux éléments"; que, toutefois, l'élément nouveau au sens de l'article 51/8 précité, qui justifie un nouvel examen de la demande d'asile, peut, comme l'indique l'acte attaque, «avoir trait a des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle [la demanderesse] aurait pu les fournir», mais aussi, hypothèse que l'acte attaque passé sous silence, consister en une preuve nouvelle d'une situation antérieure; qu'en l'espèce, le témoignage du 5 novembre 2002 du père G. relatif au massacre des parents de la demanderesse constitue une preuve nouvelle, car postérieure aux deux premières demandes d'asile de la demanderesse, d'un fait qui s'est produit antérieurement à l'introduction des demandes d'asile; qu'il s'agit donc d'un élément nouveau au sens de l'article 51/8 précité. »

Vrij vertaald:

"Overwegende aangaande de twee verenigde middelen, dat de bestreden beslissing expliciet vaststelt dat verzoekster 'reeds voordien dezelfde verklaring heeft afgelegd en dat ze geen nieuw element aanbrengt', dat een nieuw element in de zin van het hierboven geciteerde artikel 51/8 dat een nieuw onderzoek van de asielaanvraag verantwoord nochtans betrekking kan hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de asielprocedure binnen dewelke verzoekster ze had kunnen neerleggen, maar kan ook, een hypothese waarover de bestreden beslissing zwijgt, bestaan uit een nieuw bewijs van een voorgaande situatie; dat in casu, de getuigenis van 5 november 2002 van pater G. aangaande het bloedbad van de ouders van verzoekster een nieuw bewijs betreft, aangezien het volgt na de twee eerste asielaanvragen van verzoekster, van een feit dat zich heeft voorgedaan voor de asielaanvraag; dat het dus gaat om een nieuw element in de zin van voormeld artikel 51 /8."

In casu heeft verzoeker verschillende nieuwe bewijzen voorgelegd van zijn asielrelaas:

1 Foto van verzoeker tijdens de Newroz viering van 28.03.2008 in Syrië 1 DVD van de Newroz viering 2008 in Syrië waarop verzoeker verschijnt; 1 Foto van verzoeker met M. E. (...) bij de televisiezender Roj-TV in België - Attest van PYD, dd. 07.10.2010

Kopie van Yezi Ozgür Politika krant met foto van verzoeker op manifestatie, dd. 19.01.2011

Verzoeker antwoordt met deze stukken expliciet op argumenten die door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar weigeringsbeslissing dd. 02.04.2010 werden aangehaald en zijn dan ook van doorslaggevend belang.

1. Verzoekers aanwezigheid op de Newroz-viering dd. 28.03.2008

Zo twijfelde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan zijn aanwezigheid op de Newroz-viering van 28.03.2008:

"Er zijn daarenboven ook sterke, twijfels of zelfs maar aanwezig was op deze Newrozviering, georganiseerd door de PYD."

Verzoeker legde als bewijs van zijn aanwezigheid een foto van hemzelf op deze viering, waarop hij, overeenkomstig zijn verklaringen achter de geluidsinstallatie staat, samen met een DVD met beelden van de viering waarop hij ook verschijnt.

Deze essentiële stukken worden eenvoudigweg opzij geschoven door de Dienst Vreemdelingenzaken met het argument dat hij deze stukken reeds eerder had kunnen aanbrengen:

"betrokkene op 10.01.2011 een tweede asielaanvraag indiende, waarbij hij verklaart niet naar zijn land van herkomst te zijn teruggekeerd;

betrokkene hierbij twee foto's en een DVO aanbrengt hij hiermee wil aantonen dat hij wel degelijk politiek actief was in Syrië en aanwezig was op de viering van Newroz op 28.03.2009-(sic JT); hierbij kan opgemerkt worden dat betrokkene deze documenten reeds gedurende zijn vorige asielaanvraag had kunnen aanbrengen;"

Verzoeker wijst er vooreerst op dat hem niet eens de vraag werd gesteld waarom hij pas nu deze nieuwe stukken voorlegde. Hij kon deze stukken niet tijdens de procedure van de eerste asielaanvraag voorleggen omdat hij deze stukken nog niet had. Het is immers zijn vriend M. E. (...) die deze stukken in zijn bezit had. Het is pas op het ogenblik dat dhr. M. E. (...) naar België kwam ter gelegenheid van het offerfeest op 16.11.2010 dat verzoeker kennis had van het bestaan van de foto en de DVD en hij deze in ontvangst kon nemen.

Verzoeker kon deze stukken bijgevolg NIET voorleggen tijdens zijn vorige asielaanvraag. Verzoeker legde daarom ook een foto neer die genomen werd op 16.11.2010 toen dhr. M. E. (...) in België op bezoek was bij verzoeker en de eerste foto en de DVD meehad. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft geen enkel vraag gesteld bij deze tweede foto en heeft ze op dezelfde wijze behandeld als de foto en

de DVD van de Newroz viering, goed wetende dat deze foto betrekking had op het bezoek van dhr. M. E. (...) in België en dus daterende van NA de eerste asielaanvraag van verzoeker.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft artikel 48/3 en 51/8 van de Vreemdelingenwet geschonden en heeft op zeer onzorgvuldige wijze gehandeld.

2. De Syrische autoriteiten zijn op de hoogte van verzoekers politieke activiteiten

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde in haar arrest 06.09.2010 aangaande de asielaanvraag van verzoeker dat verzoeker het niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van zijn politieke activiteiten.

Verzoeker contacteerde daarop PYD, de partij voor wie hij als sympathisant zowel in Syrië als in België actief is geweest. Deze stelden op 07.10.2010 een attest op waarin ze de bevestigden dat verzoeker als Koerd sympathisant was van de Koerdische beweging. Ze bevestigen eveneens dat verzoeker zowel als zijn vader omwille van hun activiteiten voor PYD vervolgd werden.

Ten opzichte van dit essentiële document stelt de bestreden beslissing dan weer:

"Betrokkene tevens attest van de PYD (afdeling Europa) dd. 07.10.2010 naar voren brengt, waarin bevestigd wordt dat hij politiek actief was bij de PYD In Syrië; dit attest echter een gesolliciteerd karakter heeft, aangezien het op vraag van betrokkene werd afgeleverd;"

De bestreden beslissing neemt een asielaanvraag niet in overweging omdat een document een "gesolliciteerd karakter" heeft.

Verzoeker heeft de eer erop te wijzen dat een dergelijke beoordeling een ten gronde beoordeling betreft en dat het niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken is om in het kader van de ontvankelijkheidsfase de waarde van een document te beoordelen. Artikel 51/8 staat de Dienst Vreemdelingenzaken enkel toe na te gaan of er al dan nieuwe elementen werden voorgelegd en geeft de Dienst Vreemdelingenzaken niet de bevoegdheid om de stukken ten gronde te beoordelen. Door dit wel te doen, doet de Dienst Vreemdelingenzaken aan machtoverschrijding.

Ten overvloede wijst verzoeker er bovendien op dat het gesolliciteerde karakter in dit geval niets afdoet aan het belang van het document, in tegendeel. Het gaat immers om een verklaring van een politieke partij die de activiteiten van verzoeker bevestigt, hetgeen de partij niet op vraag van eender wie zou doen.

3. Dhr. M. E. (...) werd als vluchteling erkend in Duitsland

Verzoeker voert aan dat zijn vriend dhr. M. E. (...) in Duitsland erkend werd als vluchteling. (stuk 2)

Verzoeker sprak tijdens zijn eerste asielaanvraag reeds over deze vriend, aangezien deze op de Newroz viering had gezongen en hij tijdens zijn arrestatie aan de veiligheidsdiensten informatie had gegeven over M.E. (...) waardoor deze evenzeer gearresteerd werd.

Verzoekers asielrelaas is dan ook verweven aan dat van zijn vriend. Toch stelt de Dienst Vreemdelingenzaken:

"betrokkene verder ook verwijst naar het verblijfsstatuut dat zijn vriend M. E. (...) in Duitsland zou verkregen hebben; betrokkene immers stelt dat zijn problemen gerelateerd zijn aan de problemen van M. E. (...); hierbij dient opgemerkt te worden dat elk asielrelaas individueel onderzocht wordt en het bijgevolg geen zin heeft zich te beroepen op het verblijfsstatuut van anderen;"

Opnieuw gaat de Dienst Vreemdelingenzaken over tot een ten gronde beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker. Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken te beoordelen of het vluchtelingenstatuut al dan niet een invloed heeft op verzoekers asielaanvraag.

Het feit dat de Duitse asielinstanties vaststelden dat verzoekers vriend dhr. M. E. (...) vervolgd werd in Syrië en dat hij bijgevolg erkend werd als vluchteling, toont overigens aan dat ook verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging. Ten eerste bevestigt het de waarachtigheid van zijn verklaringen. Ten tweede heeft verzoeker hetzelfde meegemaakt als dhr. M. E. (...), hij was ook op de Newroz-viering 2008 (zie punt 1) en was sympathisant van PYD (zie punt 2).

Verzoeker wenst zich dan ook met nadruk te verzetten tegen de stelling van de Dienst Vreemdelingenzaken dat het "geen zin heeft zich te beroepen op het verblijfsstatuut van anderen", aangezien niet zozeer het verblijfsstatuut maar wel het statuut als erkend vluchteling van een persoon die samen met verzoeker om dezelfde reden werd vervolgd uitermate relevant is.

Ook wat dit punt betreft doet de Dienst Vreemdelingenzaken aan machtoverschrijding en handelt ze op onvoorzichtige wijze.

4. De Syrische inlichtingendiensten viseren nu ook verzoekers vader ten einde inlichtingen van verzoeker te bekomen

De bestreden beslissing stelt daarover:

"betrokkene tenslotte ook stelt van M. E. (...) vernomen te hebben dat zijn vader door agenten van de politieke veiligheidsdienst In Syrië geïnterviewd wordt, sinds het vertrek van betrokkene uit Syrië; de agenten van de vader van betrokkene willen weten waarom betrokkene het land verlaten heeft; dat zij tevens op de hoogte zouden zijn van de politieke activiteiten van betrokkene in Europa tegen het

Syrische regime: betrokkene deze bewering niet met enig begin van bewijs weet te staven, waardoor het ook louter een bewering blijft"

Verzoeker legt een geheel van documenten neer waaruit blijkt dat verzoeker vervolgd wordt in Syrië. Hoewel hij inderdaad geen bewijs kan voorleggen van de hierboven vermelde informatie, vormt het geheel van voorgelegde stukken een ernstige aanwijzing dat de huidige vervolgingen van de Syrische inlichtingendiensten tegen zijn vader teneinde meer informatie te bekomen over verzoekers doen en laten geen "loutere bewering" is maar wel degelijk overeenstemt met een gruwelijke waarheid.

5. De politieke activiteiten van verzoeker in België

Verzoeker was sedert zijn aankomst in België erg actief binnen de Koerdische beweging. Hij nam deel aan talloze betogingen en andere acties.

Verzoeker haalde zijn politieke activiteiten in België reeds aan voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar deze oordeelde dat verzoeker het niet aannemelijk maakte dat verzoekers activiteiten gekend waren door de Syrische autoriteiten voor zijn vertrek uit Syrië.

Verzoeker legde bij zijn nieuwe asielaanvraag een krant "Yeni özgür Politika" dd. 19.01.2011 neer waarin een duidelijke foto staat van hem op een actie voor de Koerdische zaak in België.

Samen met de voormelde documenten en gegevens, wijst dit krantenartikel erop dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees heeft om vervolgd te worden omwille van zijn activiteiten in Syrië zowel als in België. Met de voorgaande gegevens heeft verzoeker immers al aangetoond dat hij wel degelijk in de kijker liep in Syrië waardoor het argument van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest dd. 06.09.2010 niet meer opgaat.

Bovendien is verzoeker te zien in verschillende kranten van de Koerdische beweging net zoals op websites. Het is juist in die media dat de Syrische autoriteiten informatie proberen te bekomen van opposanten.

Toch stelt de Dienst Vreemdelingenzaken:

"Betrokkene daarnaast ook verwijst naar zijn politieke betrokkenheid bij diverse politieke partijen in België; hij tevens een krant Yeni Özgür politika' dd. 19.01.2011 aanbrengt, teneinde deze bewering te staven; hieromtrent dient gesteld te worden dat de politieke activiteiten van betrokkene in België reeds gedurende de vorige asielaanvraag van betrokkene beoordeeld werden; de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het daarbij niet aannemelijk achtte dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van de politieke activiteiten van betrokkene in België, aangezien betrokkene niet kon aantonen dat hij voor zijn vlucht naar België door de Syrische autoriteiten geïdendeerd werd, omwille van zijn politieke betrokkenheid bij de PYD; het voorleggen van voornoemd document deze appreciatie niet kan wijzigen."

Vooreerst overschrijdt de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw haar bevoegdheid door de elementen van verzoeker ten gronde te beoordelen, bovendien beoordeelt de dienst de krant op een geïsoleerde wijze i.p.v. alle neergelegde documenten in zijn geheel te beoordelen waardoor men had moeten vaststellen dat er wel degelijk aanwijzingen zijn dat verzoeker reeds in Syrië geïdendeerd werd en bijgevolg met grote waarschijnlijkheid ook nu in de gaten wordt gehouden door de Syrische autoriteiten. Dit betekent dat verzoeker een gegronde vrees zou hebben op vervolging bij een terugkeer naar Syrië.

Conclusie

Verzoeker meent dat ten opzichte van een dergelijk onverantwoord handelen van de administratie het essentieel is om het declaratoir karakter van de erkenning van de vluchtelingenstatus in herinnering te brengen:

Dit betekent dat iemand niet erkend wordt als vluchteling omdat men als dusdanig wordt erkend, maar men wordt erkend omdat men vluchteling is.

Dit houdt eveneens in dat de gevolgen van een foute en eenzijdig theoretische beslissing zeer ernstig kunnen zijn.

Zelfs in het geval dat verzoeker de foto's en de DVD eerder had kunnen voorleggen (quod non), dan nog diende men vast te stellen dat de stukken bewijzen uitmaken aangaande een essentieel punt dat betwist werd door de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, nl. dat verzoeker aanwezig was op de Newroz viering van 28.03.2008, waaruit volgt dat verzoeker wel degelijk een vluchteling kan zijn. Deze stukken, samen met de andere nieuwe elementen die verzoeker voorlegde aan de Dienst Vreemdelingenzaken wijzen er samen op dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees heeft voor vervolging.

Het UNHCR heeft in het verleden reeds haar ongerustheid geuit dat het artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot gevolg kan hebben dat de vraag naar de nood om bescherming terzijde worden geschoven ten voordele van een eenzijdig juridisch - technische vraag. Het UNHCR gaat er vanuit dat de notie van nieuwe gegevens in het licht van de bescherming moet worden geïnterpreteerd en dat elementen die aanleiding kunnen geven tot het herzien van een eerdere beslissing, wel degelijk als nieuwe elementen moeten worden beschouwd.

«L 'UNHCR estime que les examens préliminaires devraient couvrir tant les questions de fait que de droit. La notion d'éléments nouveaux devrait être interprétée de manière protectrice, conformément à l'objet et au but de la Convention de 1951. Les faits à l'appui de l'essence de la demande qui pourraient contribuer à la révision de la décision antérieure devraient en général être considérés comme des éléments nouveaux. »

Vrij vertaald :

"Het UNHCR is van mening dat het vooronderzoek moet betrekking hebben op beide kwesties, in feite en in rechte. Het concept van de nieuwe elementen moet worden uitgelegd in een beschermende wijze, in overeenstemming met het voorwerp en doel van het Verdrag van 1951. De feiten ter ondersteuning van de essentie van de asielaanvraag, die zouden kunnen bijdragen tot de herziening van de eerdere beslissing, moeten in het algemeen worden beschouwd als nieuwe elementen."

Verzoeker herhaalt dat de Dienst Vreemdelingenzaken door geen enkele moeite te hebben gedaan om te weten te komen waarom verzoeker de foto en de DVD van de Newroz viering 2008 pas nu voorlegde, door geen rekening te houden met de tweede foto die dateert van na de eerste asielaanvraag, door niet vast te stellen dat verzoeker de foto en de DVD niet eerder kon voorleggen, door ten gronde te oordelen aangaande verschillende andere stukken, door elke nieuw element op een geïsoleerde manier te onderzoeken zonder de elementen in hun samenhang te beoordelen, de Conventie van Genève, artikelen 48/3, 48/4 en 51/8 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel op grove wijze heeft geschonden en bovendien aan machtsoverschrijding heeft gedaan."

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"In een eerste en enig middel stelt verzoeker een schending voor van artikel 1 van de Conventie van Genève, van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod op machtsoverschrijding.

Verzoeker stelt dat hij de volgende nieuwe bewijzen heeft voorgelegd:

- Foto van hem tijdens de Newroz viering van 28.03.2008 in Syrië
- DVD van de Newroz viering 2008 in Syrië waarop hij verschijnt
- 1 foto van hem met M. E. (...) bij de televisiezender
- Attest van PYD d.d. 7 oktober 2010
- Kopie van Yezi Ozgur Politika krant met foto van hem op een manifestatie d.d. 19.01.2011.

Verzoeker meent dat hij de dvd en foto's niet eerder kon voorleggen daar de heer E. (...) die aan hem heeft gegeven wanneer hij in België is aangekomen. Hij stelt dat verwerende partij door het attest van de PYD af te wijzen als hebbende een gesolliciteerd karakter, een beoordeling ten gronde doet wat haar niet is toegestaan. Hij stelt dat zijn vriend, de heer M. E. (...) in Duitsland erkend werd als vluchteling en meent dat verwerende partij hier ook ten onrechte overging tot een beoordeling ten gronde. Het krantenartikel wijst erop dat hij wel degelijk een gegronde vrees heeft om vervolgd te worden omwille van zijn activiteiten in Syrië.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag is besloten. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, aangezien hij ze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt de motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van Welke

juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan de formele motiveringsplicht.

Waar verzoeker betoogt dat er wel degelijk sprake is van nieuwe gegevens, voert hij in wezen een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verwerende partij heeft de eer op te merken dat, bij de beoordeling van de materiële motivering het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing verwijst naar artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet en motiveert in essentie dat er in casu geen sprake is van nieuwe gegevens in de zin van voormeld artikel nu verzoeker de foto's en de DVD reeds gedurende zijn vorige asielaanvraag had kunnen bijbrengen. De bestreden beslissing stelt tevens dat het attest van de PYD een gesolliciteerd karkater heeft, dat de krant aangaande zijn politieke activiteiten, niets nieuws bijbrengt gezien verzoekers politieke activiteiten reeds gedurende zijn vorige aanvraag beoordeeld werden en dat, met betrekking tot het verblijfsstatuut van zijn vriend, het geen zin heeft om zich te beroepen op het verblijfsstatuut van derden.

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de verwerende partij toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Verwerende partij dient zich niet uit te spreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn.

Verwerende partij is in de bestreden beslissing ingegaan op de elementen die verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag als nieuwe elementen heeft aangebracht, maar en besloot dat hij "bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980" en de betrokken aanvraag derhalve niet in overweging neemt.

Verwerende partij heeft de eer om te antwoorden dat zij, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, zich in de bestreden beslissing niet inhoudelijk heeft ugesproken over de asielaanvraag van verzoeker en het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, maar dat hij zich, in het kader van zijn bevoegdheid overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, ertoe beperkt te beslissen om de tweede asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, na te hebben vastgesteld dat het niet de eerste asielaanvraag van verzoeker betreft en dat geen nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet naar voren werden gebracht.

Het kan niet als kennelijk onredelijk beschouwd worden dat verwerende partij het volgende oordeelt: "betrokkene tevens een attest van de PYD (afdeling europa d.d. 7.10.2010 naar voren brengt (...), dat attest echter een gesolliciteerd karakter heeft, aangezien het op vraag van betrokkene werd afgeleverd" en dat "het bijgevolg geen zin heeft zich te beroepen op het verblijfsstatuut van anderen" en dat de foto's en de dvd geen nieuwe elementen zijn. De bewering van verzoeker in als zou hij de foto's en de dvd niet eerder hebben kunnen voorleggen kan de pertinente en afdoende motivering van de bestreden beslissing niet doen wankelen.

Bijgevolg toont verzoeker geen schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aan. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft geheel binnen de zijn toegekende bevoegdheid op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet geoordeeld dat

*verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht zodat in casu geen sprake is van een overschrijding van zijn appreciatiebevoegdheid of machtsmisbruik.
Het enig middel is niet gegrond.”*

2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet en naar de redenen waarom de door de door de verzoekende partij bij haar huidige asielaanvraag aangebrachte gegevens en documenten geen nieuwe gegevens zijn met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen en die ernstige aanwijzingen inhouden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu nazicht in van de aangevoerde schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de Vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is hij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de Vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat de Commissaris-generaal deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *“ernstige aanwijzingen”* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *“ernstige aanwijzing”* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de Vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het kader van haar tweede asielaanvraag verklaarde:

“De verblijfsvergunning van M.E. (...) in Duitsland.

Ik bracht een foto en dvd mee om te bewijzen dat ik wel degelijk aanwezig was op het Newrozfeest in Syrië.

Ik heb een foto van mij met M. E. (...). Mijn problemen waren immers verbonden met die van M.E. (...).

M. E. (...) is ondertussen naar Duitsland gevlucht en hij is nu erkend vluchteling.

Sedert mijn verblijf in België sinds 24/08/2009 tot op heden neem ik deel aan politieke activiteiten van meerdere politieke partijen hier in België. Ik nam deel aan al de activiteiten van de Koerden in België. Ik heb zeer veel bewijsmateriaal op het internet. Dat kan u zelf nakijken (zie krant).

Heeft u nieuwe elementen i.v.m. uw situatie in Syrië ? M. E. (...) is na mij uit Syrië vertrokken. Hij zei mij dat mijn vader gevisieerd werd door agenten van de politieke veiligheidsdienst sinds mijn vertrek uit Syrië. De agenten willen van mijn vader weten waarom ik het land verliet. De agenten weten dus dat ik Syrië verliet. Zij weten ook dat ik in Europa deelneem aan activiteiten tegen het Syrische regime.

Hoe weet u dat zij weten dat u deelnam aan activiteiten tegen het Syrische regime ? M. (...) heeft dat rechtstreeks van mijn vader vernomen. Mijn vader weet dat op zijn beurt van de agenten die hem vaak ondervragen.

Wenst u verder nog iets toe te voegen ? Ik verblijf hier reeds een jaar en zeven maanden. Ik kan niet terugkeren naar mijn land van herkomst omdat mijn problemen daar nog steeds niet opgelost zijn. Indien ik kon terugkeren naar mijn land had ik niet moeten wachten op mijn negatieve beslissing, Ik zou vrijwillig terugkeren als dat mogelijk was.

Indien ik tijdens mijn verhoren hier en daar een fout maakte dan heeft dat te maken met het feit dat ik menselijk ben."

De verzoekende partij heeft de volgende documenten neergelegd:

- 1 foto van haarzelf tijdens de viering van Newroz op 28 maart 2008 in Syrië en 1 dvd;
- 1 foto van haarzelf bij de televisiezender Roj-TV in België met M.E., de zoon van M.E., de verantwoordelijke van het muziekprogramma van Roj-TV en de Koerdische zanger;
- attest van de PYD, afdeling Europa van 7 oktober 2010: *"Zij bevestigen dat ik sympathisant ben van de partij en dat ik in Syrië activiteiten uitvoerde voor de partij."*;
- Yeni Özgür Politika-krant van 19 januari 2011: met een foto van verzoeker tijdens de demonstratie voor de Iraanse ambassade (in Iran werd een Koerd opgehangen).

De eerste asielaanvraag van de verzoekende partij werd geweigerd omdat zij niet aannemelijk gemaakt heeft dat de door haar aangehaalde feiten die de grondslag vormen van de vervolgingsvrees werkelijk hebben plaatsgevonden en dat indien enig geloof aan haar relaas gehecht zou worden, zij niet aannemelijk maakt dat haar voorgehouden vrees nog actueel zou zijn. Met het indienen van haar tweede asielaanvraag en met de neergelegde documenten tracht de verzoekende partij het tegenovergestelde aan te tonen. Er dient op gewezen te worden dat de mogelijkheid tot het indienen van een nieuwe asielaanvraag verleend krachtens de Vreemdelingenwet, niet tot doel heeft om onwaarheden en tegenstrijdigheden vanwege een asielaanvrager gedurende zijn vorige asielaanvraag te vergoelijken.

Voorts wordt er vastgesteld dat de foto van de verzoekende partij tijdens de viering van Newroz op 28 maart 2008 in Syrië en de dvd betrekking hebben op een gebeurtenis die heeft plaatsgevonden voorafgaand aan haar komst naar België en die reeds werd onderzocht tijdens de eerste asielaanvraag. De verzoekende partij maakt verder op geen enkele wijze aannemelijk waarom zij de in het kader van de tweede asielaanvraag aangebrachte foto en dvd niet reeds kon voorleggen gedurende haar eerste asielprocedure, die op 2 september 2010 werd afgesloten met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift slechts dat ze deze stukken niet eerder in haar bezit heeft gekregen, daar haar vriend M.E. deze stukken had. Het loutere feit dat de verzoekende partij gegevens niet kon aanbrengen noch vermelden in haar vorige asielprocedure is op zich echter onvoldoende om aan te nemen dat het gaat om nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (RvS 3 mei 2001, nr. 95.156; RvS 28 november 2005, nr. 151.804). Bovendien mocht van de verzoekende partij in alle redelijkheid worden verwacht dat zij met zoveel mogelijk concrete gegevens de omstandigheden van haar vluchtverhaal zou trachten aan te tonen. De door verzoekende partij neergelegde documenten hebben bijgevolg betrekking op feiten en situaties die reeds onderzocht werden naar aanleiding van de eerste asielaanvraag. Er dient te worden besloten dat de elementen die de verzoekende partij bij haar tweede asielaanvraag heeft aangebracht weliswaar "nieuw" zijn in de zin dat ze nog niet eerder werden getoond aan de asielinstanties, maar dat de verzoekende partij, in casu, niet aannemelijk maakt dat deze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van haar eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). Daarenboven wordt in het arrest van 2 september 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 47 641 gesteld: *"Wat betreft de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten, concludeert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat het niet aannemelijk is dat net verzoeker, die slechts instond voor de technische ondersteuning, zou zijn aangehouden om van hem te weten te komen wie de verantwoordelijken waren voor de Newrozviering en wie de personen waren die op het podium verschenen aangezien de optredende artiesten en de partijmensen die op zulke gelegenheden toespraken houden gekende personages zijn die zich regelmatig publiek manifesteren en veelal reeds eerder in aanvaring kwamen met de inlichtingendiensten en de autoriteiten, en in de mate deze personen nog niet met naam en toenaam gekend zouden zijn, de autoriteiten hun namen bovendien eenvoudig te weten kunnen komen via hun informanten of via de arrestatie en ondervraging van de wel gekende politieke activisten."* (...) Immers, hoewel er inderdaad nog mogelijke andere redenen

kunnen zijn waarom verzoeker zou zijn opgepakt, blijkt uit zijn eigen verklaringen dat van hem in de eerste plaats werd verwacht dat hij informatie gaf over de verantwoordelijken van de viering en de personen die op het podium verschenen en dat hij hiertoe onder druk werd gezet, werd opgesloten en geslagen (administratief dossier, stuk 3, p. 18 en p. 21)."

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat het attest van PYD een gesolliciteerd karakter heeft. De verzoekende partij meent dat dit niet tot de bevoegdheid van de verwerende partij behoort en dat dit gegeven ten gronde diende beoordeeld te worden. Met betrekking tot de bewijskracht van het attest van PYD, die door de verwerende partij wordt betwist, wordt er vooreerst op gewezen dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet weliswaar de Dienst Vreemdelingenzaken niet toelaat eventuele nieuwe gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De verzoekende partij betoogt dat ten onrechte gesteld wordt dat de door haar aangebrachte inlichtingen niet afkomstig zijn van een objectieve bron, maar laat na haar standpunt op enigerlei wijze te onderbouwen. Een eenvoudige ontkenning van het standpunt van de overheid kan niet leiden tot de vaststelling dat de beslissing van deze overheid onwettig of onredelijk is.

De verzoekende partij wijst erop dat ze een krant 'Yeni Özgür Politika' neergelegd heeft waarin een duidelijke foto staat van haar aanwezigheid op een actie voor de Koerdische zaak in België. Bij haar eerste asielaanvraag heeft de verzoekende partij zich beroepen op haar politieke activiteiten in België. Met betrekking tot deze activiteiten werd bij de beoordeling van de eerste asielaanvraag gesteld: "Verzoeker laat in zijn verzoekschrift echter na te verduidelijken op welke wijze deze stukken zouden kunnen aantonen dat hij actueel door de Syrische autoriteiten zou worden gevisieerd of vervolgd. Zo uit het neerleggen van de betreffende stukken kan worden afgeleid dat verzoeker zijn vraag om internationale bescherming mede wenst te steunen op de activiteiten die hij in België heeft ontwikkeld, wijst de Raad er volledigheidshalve op dat indien de vreemdeling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, Note on refugee sur place claims, februari 2004). Dit houdt in dat activiteiten na de vlucht niet noodzakelijk zullen leiden tot een reëel risico van vervolging in het land van herkomst ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene. Verzoeker toont niet aan dat hij voor zijn vlucht uit Syrië gevisieerd werd door de Syrische autoriteiten zodat door de loutere deelname aan activiteiten in België het niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers deelname." Door het neerleggen van een attest van het PYD, dat een gesolliciteerd karakter heeft, toont de verzoekende partij niet aan dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van haar activiteiten in België. Bijgevolg is in casu de neergelegde krant geen ernstige aanwijzing van nieuwe elementen in de zin van het artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt bovendien dat de elementen ook in hun geheel beoordeeld werden.

Met betrekking tot de heer M.E., die als vluchteling erkend zou zijn in Duitsland, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat elk asielrelaas individueel onderzocht dient te worden en dat het bijgevolg geen zin heeft om zich te beroepen op het verblijfsstatuut van iemand anders. Waar de verzoekende partij stelt dat dit niet tot de bevoegdheid van de verwerende partij behoort, wordt erop gewezen dat de verwerende partij de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie dient te beoordelen (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven.

Waar de verzoekende partij verklaart dat de Syrische inlichtingendiensten nu ook haar vader viseren teneinde inlichtingen over de verzoekende partij in te winnen, wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld dat de verzoekende partij hiervan geen begin van bewijs bijbrengt. Uit de door de verzoekende partij neergelegde documenten kan dit niet afgeleid worden. Daarenboven blijkt uit de eerste asielaanvraag van de verzoekende partij dat er geen geloof gehecht kan worden aan haar stelling dat zij in haar land van herkomst vervolgd werd. Daarenboven werd in het arrest van 2 september 2010 met nummer 47 641 gesteld: *“Wat er ook van zij, zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan verzoekers relaas – quod non – toont verzoeker niet aan dat zijn voorgehouden vrees nog actueel zou zijn. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij na zijn vrijlating nog een jaar bij zijn zus heeft gewoond en dat de autoriteiten hem gedurende deze periode slechts één maal bij zijn vader kwamen zoeken, en dit twee maanden na zijn vrijlating.”*

De verzoekende partij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de aangevoerde elementen “nieuwe gegevens” uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De bewijslast ter zake ligt nochtans bij de verzoekende partij (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). De verzoekende partij toont niet aan dat zij nieuwe elementen in de zin van deze wetsbepaling heeft aangebracht waarmee de verwerende partij geen rekening heeft gehouden. De verwerende partij kon derhalve besluiten dat de verzoekende partij geen nieuwe gegevens heeft aangehaald. Noch een schending van de materiële motiveringsplicht noch een schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die de verzoekende partij naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, niet overschreden. Voor het overige valt dit onderdeel van het middel samen met het vorige onderdeel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van “*artikel 1 van de Conventie van Genève*”, wordt erop gewezen dat het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 geen rechtstreekse werking in de Belgische rechtsorde heeft (RvS 17 maart 2009, nr. 4159 (c)).

De bestreden beslissing betreft een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken en heeft dus geen uitstaans met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet dienstig inroepen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN